

կայն ոչ էառ ի յանձն վասն այլոյ բարոյ դիտաւորութեան, զոր Տէր առաջնորդեցէ: Սակայն որպէս գիտես և ճանաչես, արժանաւոր ոմն է սիրոյ և ընդունելութեան, և մանաւանդ ի շառաիղէ առաջացեալ: Ուրեմն առ յայժմս յանձնեմ ի յատուած և ի քեզ, քանզի գիտեմ իսկ, թէ ի պատեհ ժամանակի վերադառնալոց է սոսո հրաւիրանաւ մեծաւ: Եւ եթէ եզականապէս սէր ցուցանիցես նմա, վարկանիմ թէ արժանաւոր իսկ: Բաւ է: Ամենայն միաբանից սրբոց ցանգ, ողջոյն և օրհնութիւն մատուցանեմ, և խնդրելով ի նոցանէ աղօթս վասն բարի մահուան իմոյ: Բաւ է:

Յամի Տեառն 1746 հոկտեմբերի 1
[Հոռվմ]

Նուստ ծառայ
Վրդանէս վրդպ. իբր եպիսկոպոս

ՃԼԷ.

Հետեալը օրինակն է յոյժ շահեկան վաւերաթուղթի մը, զոր գրած է Յակոբ Բ. Նալբան Պատրիարք Կ. Պոլսոյ (1741-1749 և 1752-1764), ստորագրութեամբ նաև ժողովրդեան մէկ քանի ներկայացուցիչներուն:

Այս գիրն ուղղուած է առ Փերվազեան Մինաս Արքեպիսկոպոս Զմիւռնիոյ, որ արեւելքի շփոթութիւններէն փախչելով՝ իրեն ապաստան ընտրած էր Վենետիկը: Սա ի սրտէ բարեկամացած էր Մխիթարայ հետ և հրապուրուած՝ անոր Հաստատութենէն: Փերվազեան իր ծախիւք շինել տուած է վանքիս եկեղեցւոյ Ս. Անտոնի մարմարեայ խորանը, զոր 1737ին կ'օրհնէ և ապա վրան ձայնաւոր պատարագ մ'ալ կը մատուցանէ: Երկար տարիներ ապրելէ վերջ կը վախճանի ի Վենետիկ 1757-ին ու մարմինը կ'ամփոփուի Ս. Անտոնի խորանին առջև իւրակերտ դամբանին մէջ՝:

Է

Գերապատուելոյ, Ամենպայծառի, յԱռաքելական աստիճան Արքեպիսկոպոսութեան ժամանեցելոյ իբր գործեան յարտից մաքրեցելոյ, և որպէս զարծար ի բովս ընտրութեան եօթնպատիկ պարգեցելոյ: Տեսանդ Մինասայ, ձիրով ընտրեաց սրբոյ Հոգոյն պարարեցելոյ, զԱստուածարանութեան ներսնուացեալ Վարդապետի, Երբօրդ իմոյ մեծի, մանաւանդ թէ Հօր սրբոյ Սիմեոնատից ծերունագարդի, ըղձալի տեկնմամբ, խանդակար տարիմամբ, Յիսուսանուէր սեր՝ և ողջոյն Քրիստոսական ձօնեալ ընծայի: Եւ յընդ ի կնքողաց գրոյս, Սրբոյ Տիրաշօշափ Աւոյոյ կարօտակեզ սիրով համբոյր որդիական մատուցանի:

Արդարև ո՞ մեծարգոյ եղբայր, և ծերունափայլուն Հայր, Աբեսաղօմ երիտ [ամս] մնալով ի Գեթսուր, առաւել անտեսութեամբ Հօրն իւրոյ Գաւթի վշտագնիւր, քան թէ պանդըխտութեամբն յօտար երկրի: Եւ մինչ դարձաւ յերուսաղէմ, զպանդխտութիւնն ի Գեթսուր առաւել լաւագոյն համարէր, քան զգրկիւն ի Հօրն քաղցրատիպ դիմաց: Չնոյն անցս և զմեօք անցեալ թէ վարկանիցի Գերապայծառութիւնդ, յիրաւի ոչ վրիպի ի ճմարտութենէ: Քանզի ոչ թէ զերիս ամս միայն տանջեաց զմեզ կարօտութիւն Սրբութեանդ, այլ զամս երեքտասան, որովք կարօտութեամբք եղջերուահանգոյն տիր ծարաւեցաք Աղբերդ զովացուցչի, և հրով սիրոյդ՝ օն անդր տոշորեցաք: Որ եթէ յամեցուցեր զչնորհ գալըստեանդ զի նագելի առնէիր, և սակաւ յամեցմանդ նագելի էր: Վասն որոյ ըստ երգոյ Հարսիին և մեք ասեմք, Եկ ընդ հովանեաւ Վիմին առ նախապարիսպն, ցոյց մեզ զզէմս քո, և այլն: Զի կարի ընդարձակ եղև միջոցն քոյդ հեռացման, բայց առաւել լայնագոյն՝ իղձ մերոյս տարփման: Եւ մի ասիցէ Սրբութիւնդ, թէ այսքան միջոցք տապողականք,

1. Թորոսեան, Վարք Մխիթարայ, էջ 364: